

ten. Jamen det er da det, der ligger til grund for den her vedtagelse. Det er da det, som vi synes er afgørende, at man ser, at dansk deltagelse finder sted i overensstemmelse med folkeretten. Det er også udtryk for, at der er en overensstemmelse i forhold til 1441, når man ser på hele situationen.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det at handle i international politik forudsætter jo, at man har en nogenlunde retvisende analyse af, hvad det er for en virkelighed, man handler i. Så jeg bliver i stadig stigende grad bekymret over at høre Venstres ordfører gentage talerne fra Washington og fra Pentagon fuldstændig ukritisk.

Nu nævnte hr. Troels Lund Poulsen, at det formentlig alene var 5 pct. af befolkningen, der var terrorister. Der bor 20 millioner i Irak, det vil sige, at det kun er 1 million, man skal have udsløttet.

Sagen er altså, at irakerne ikke bryder sig om at være besat. Sagen er, at det har de nemlig prøvet før. Deres erfaringer er dårlige. De brød sig ikke om Saddam Hussein. De brød sig endnu mindre om at være besat udefra. Derfor er det en fatal fejlanalyse at tro, at det her er nogle enkelte, spredte grupper. Det er en bred modstand, der er tale om.

Så er jeg meget spændt på at høre den videre diskussion om folkeretten og fortolkningen af det. Jeg vil spørge hr. Troels Lund Poulsen: Den bemærkning, der står, »i overensstemmelse med folkeretten«, muliggør den en ny aktion a la Irak efter Venstres opfattelse? Det tror jeg også De Radikale og Socialdemokraterne vil være interesserede i at vide.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er da også meget spændt på at høre Venstres ordførers svar på hr. Søvnalds spørgsmål. Når man hører Venstres ordfører, så kommer man til at tænke på det gamle mundheld om, at hvis argumentet er svagt, så må man hæve stemmen.

Det folkeretlige grundlag hviler jo på den antagelse, at fortsat våbeninspektion er udsigtsløs. I forlængelse af diskussionen, vi havde i foråret og har haft lige siden, står det vel klinkende klart, at en vurdering af, om fortsat våbeninspektion er udsigtsløs, er en politisk vurdering, ikke en juridisk vurdering. Og når man til det re-

sultat, som Det Radikale Venstre gør, at fortsat våbeninspektion ikke er udsigtsløs – lige så vel som Hans Blix når frem til, at det ikke er udsigtsløst – så falder regeringens folkeretlige konstruktion på gulvet. Kan Venstres ordfører dog ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes stadig væk, at Venstres ordfører overhovedet ikke kommer med noget som helst klart eller tydeligt svar på det spørgsmål, jeg har stillet. Hvis det nu var sådan, at der var en automatisk bemyndigelse til magtanvendelse i 1441, hvorfor vendte man så ikke bare tilbage til Sikkerhedsrådet og bekræftede det?

Hvorfor vendte man ikke tilbage og sagde: Jamen vi har 1441, og tolkningen er, at der er en automatisk bemyndigelse til anvendelse af magt. Det gjorde man da ikke, fordi der ikke var nogen automatisk bemyndigelse til anvendelse af magt.

Hr. Troels Lund Poulsen mangler stadig væk at svare på, om det er rimeligt, at Venstre og regeringen, når et stort flertal af de lande i FN's Sikkerhedsråd, der stemte for 1441, klart tilkendegav, at det var under forudsætning af, at der ikke var nogen automatiske beføjelser til anvendelse af magt – det var det klare indtryk, man fik, bl.a. i Syrien, som jo efter sigende skulle have modtaget et brev fra Colin Powell og forsikringer fra alle de fem permanente medlemmer i Sikkerhedsrådet om, at der ikke var nogen automatik til anvendelse af magt – så kommer her og siger: Jamen det var der.

Det hænger altså ikke sammen. Der var ingen automatik til anvendelse af magt i 1441. Der var ikke noget grundlag, og derfor kan det ikke bruges som argument for Irakkrigen.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Til hr. Jeppe Kofod, som jeg desværre ikke tror, jeg bibringer meget klarhed ved at svare det samme, men jeg prøver igen for tredje gang. Der var jo møder i FN's Sikkerhedsråd, hvor man considered, eller hvor man overvejede, hvad det her skulle føre til. Og som jeg også sagde tidligere, var der jo forskellige opfattelser af, hvad man så skulle gøre.

Det var en politisk vurdering fra dem, der så valgte at befri det irakiske folk og afvæbne Saddam Hussein, af, at det var det rigtige at gøre. Det forstår jeg at nogle lande er imod. Jeg forstår